

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
31.10.2019

ВИСНОВОК

про невідповідність судді Бродівського районного суду Львівської області
Бунди Анни Олександрівни
критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю **Бунду Анну Олександрівну** (далі – суддя, Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя ухвалювала рішення, маніпулюючи обставинами чи законодавством, або мала економічну, корупційну чи іншу особисту зацікавленість в ухваленні (неухваленні) певного рішення.

Суддя не повідомила про наявність конфлікту інтересів та (або) не вжила інших заходів для його запобігання.

(підпункти 1.8, 3.3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Відповідно до [постанови](#) Личаківського районного суду м. Львова від 01.04.2015, з протоколу про притягнення до адміністративної відповідальності, суддя Бунда перебуваючи на посаді судді Бродівського районного суду Львівської області, будучи у відповідності до підпункту «г» п.1 ч.1 ст.4 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» суб'єктом відповідальності за корупційні правопорушення, всупереч інтересам служби та держави, не вжила заходів щодо урегулювання конфлікту інтересів та письмово не повідомила невідкладно безпосереднього керівника про наявність конфлікту інтересів, який виник 01.10.2014 в момент прийняття нею справи № 439/1666/14-п відносно ОСОБА_3 до провадження, що передбачено ч.1 ст.14 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції».

У судовому засіданні суддя Бунда свою вину у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст.172-7 КУпАП, заперечила. Пояснила, що при розгляді справи №439/1666/14 відносно ОСОБА_3 по ч. 1 ст.130 КУпАП жодної суперечності між її особистими інтересами та службовими повноваженнями не

існувало, внаслідок чого і не могла вплинути на об'єктивність або неупередженість в процесі розгляду цієї справи та прийняття рішення. ОСОБА_3 не є близькою їй особою. Про те, що він є її братом по батькові (неповнорідним братом), їй стало відомо після отримання протоколу про вчинення адміністративного корупційного правопорушення, передбаченого ст.172-7 КУпАП.

При надходженні справи про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_3 вона не могла здогадуватися, що ця особа є її братом, оскільки дівоче прізвище судді інше, про що свідчить свідоцтво про народження, а прізвище батька ОСОБА_4. У всіх документах (анкетах, довідках, тощо, які містяться у її особовій справі) нею у відомостях про батька зазначено ОСОБА_4, водночас у жодних документах відомості про братів і сестер нею не зазначалися, так як про таких їй відомо не було.

Також зазначила, що її батьки ОСОБА_5 та ОСОБА_4 розірвали шлюб у 1977 році, коли їй було неповних шість років. Після розлучення вона залишилася проживати з матір'ю. Батько не підтримував родинних відносин, не цікавився нею, не піклувався, уникав від сплати аліментів, проживав окремо. Тому в силу свого віку та не виконання батьківських обов'язків родинний зв'язок між нею та батьком був втрачений. Про його подальше життя, про створення інших сімей, про існування дітей від інших шлюбів їй не було відомо, оскільки жодного спілкування не було.

Свідки – інспектори з адміністративної практики ВДАІ з обслуговування Бродівського району - пояснили, що під час складення протоколів про адміністративні правопорушення відносно ОСОБА_3, в тому числі за ч.1 ст.130 КпАП України, останній вказав, що в суді працює його сестра, не підтвердили факту родинних відносин останнього та ОСОБА_1, а також тієї обставини, що ОСОБА_1 знала про існування брата ОСОБА_3. При цьому свідки зазначили, що за час їхньої роботи зупинені ними правопорушники часто зазначають про родинні зв'язки з посадовими особами.

Зважаючи на зазначене, суд провадження у справі про притягнення судді Бунди до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого ст.172-7 КУпАП, заклав у зв'язку з відсутністю в її діях складу адміністративного правопорушення.

Разом з тим, у Раді виникає обгрунтований сумнів у достовірності тверджень судді, що їй було невідомо про родинні стосунки з правопорушником. Такий висновок базується на самому рішенні судді щодо нього. При розгляді справи № 439/1666/14-п суддя встановила, що Батійовський Павло Олександрович дійсно керував транспортним засобом у стані сп'яніння та визнає вину. Незважаючи на те, що це є тяжким правопорушенням, суддя [постановою](#) від 14.10.2014 визнала проступок малозначним і закрила провадження, застосувавши до порушника лише усне зауваження.

При цьому суддя обґрунтовувала таке рішення наступним: *“з урахуванням характеру вчиненого правопорушення та особи правопорушника, який вперше притягується до адміністративної відповідальності, у вчиненому щиро розкаюється, є непрацюючий, оскільки здійснює постійний догляд за перестарілим батьком інвалідом I групи, вчинене правопорушення не призвело до негативних наслідків, суддя приходять до висновку, про можливість звільнення ОСОБА_1 від адміністративної відповідальності за малозначністю і обмежившись усним зауваженням”* .

Тобто суддя у судовому засіданні встановила, хто є батьком правопорушника, і навіть вказала його стан здоров'я. За таких умов пояснення судді, що вона не знала про спільного батька з правопорушником викликають обґрунтований сумнів. А звільнення порушника від відповідальності за тяжке порушення може свідчити про особисту зацікавленість у справі та необ'єктивність.

2. Суддя ухвалювала рішення, маніпулюючи обставинами чи законодавством.

(підпункт 1.8 п.1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Постановою від 09.02.2018 у справі № 439/45/18 суддя встановила, що *“03.01.2018р. о 14год. 00хв. на автодорозі М-06 Київ-Чоп 443+200м, керуючи транспортним засобом Mercedes-Benz 124 н.з. ВО 2755 ВМ, з ознаками алкогольного сп'яніння (різкий запах алкоголю, тремтіння пальців рук, почервоніння шкірного покриву), від проходження огляду на стан сп'яніння відмовився у присутності двох свідків на місці чи в медзакладі.”*

Правопорушник у суді заперечував свою вину, але суддя встановила наявність складу правопорушення і визнала його винним. Проте звільнила його від відповідальності, а матеріали справи передала на розгляд трудового колективу ПП «Лан» (м.Броди вул.Городова,2а), для вирішення питання про застосування до порушника заходу громадського впливу.

Такий механізм дійсно передбачений кодексом, але його застосування до такого тяжкого виду правопорушення є сумнівним і [сприймається](#) у суспільстві, як один з видів уникнення реального покарання за керування у стані сп'яніння.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не є підставою для висновку, але є важливою при оцінюванні судді і потребує пояснень судді.

1. Відповідно до декларації за [2015](#) рік суддя має на праві користування автомобіль Renault Duster 2011 року випуску, дата набуття права власності 05.02.2014, проте в паперових деклараціях судді за [2014-2015](#) роки зазначений автомобіль відсутній.

2. Суддя у деклараціях доброчесності за [2016-2018](#) роки позитивно зазначила пункти 17 та 18, що є взаємовиключними.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до початку його співбесіди з Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, оскільки вона не надала контактної інформації. Однак у разі відкладення співбесіди Громадська рада доброчесності готова розглянути пояснення судді, якщо такі надійдуть.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)**

31.10.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 11-ма голосами з 18 голосів членів Ради. 4 голоси за висновок без пункту 2.

У голосуванні взяли участь 15 членів:

- 1) Воробйов Євген
- 2) Валько Вадим
- 3) Жернаков Михайло
- 4) Куйбіда Роман
- 5) Кулібаба Андрій
- 6) Марчук Антон
- 7) Маселко Роман
- 8) Мелкіх Едуард
- 9) Моторевська Євгенія
- 10) Стригун Дмитро
- 11) Сухоставець Роман
- 12) Соколенко Наталія
- 13) Савчук Андрій
- 14) Чижик Галина
- 15) Якимяк Олег

**Координатор
Громадської ради доброчесності**

(підписано електронним цифровим підписом)